

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Teleky-utca 9.

Ide ezimezendők az
előfizetési pénzek,
hirdetések és nyitási
közlemények.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 ft
Félévre 2
Negyedévre 1

Egyes szám ára 10 kr.

1894. év. 3/2 sz.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca 17.

Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.Bérmertelen küldeményt
nem fogadunk el.Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI- és HELYI-ERDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton.

Felolós szerkesztő: Noszlopy Tivadar. Főmunkatárs: Zsigmond Antal.

A nagyérdemű közönséghez.

A „Somogyi Ujság” a mai számmal megkezdí pályafutását.

A lap megindítására főként az indított bennünket, hogy daczára annak, miként Kaposvárott és vidékén, sőt az egész vármegyében mely lendület mutatkozik úgy a gazdasági-, népnevelési-, közművelődési- és egyéb téren, valamint társadalmi érintkezéseinkben is, — mind a mellett, azt tapasztaljuk, hogy nagyobb szabású alkotást nem tudunk létrehozni azért, mert úgy az egyik, mint a másik téren, erőink szétforgácsolva vannak, s ezt nézetünk szerint, az a körülmény okozza, mert minden társadalmi tevékenységünkben vagy az osztály-, vagy a klikk uralom kormányoz, s ettől lapjaink sem mentek.

Mi tehát csupán amaz indokból vállalkoztunk e lap megindítására, hogy úgy a gazdasági-, népnevelési-, közművelődési- valamint egyéb helyi érdekű és társadalmi kérdések tárgyalásánál, tekintet nélkül a társadalmi osztályokra, csupán a nagyközönség érdekét, a társadalom közjólétét s a vármegye haladásának ügyét fogjuk szolgálni, hiven és lelkesült kitartással!

Teljesen függetlenül fogunk eljárni és támogatunk minden oly társadalmi mozgalmat, a mely habár legparányibb részben is, a közjólét előmozdítását tűzte czélul.

A társadalmi elvek harca jogosult is, szükséges is, — de az önző érdek legyezgetése nélkül; ebből folyólag semmit sem tartunk rutabbnak, mint a közérdek árca alatt, egyesek magán érdekeit vagy hiúságát szolgálni! Támogatjuk tehát mindam törekvéseket, a melyek a közművelődés és közjólét terén működők érdekében az egyéni értéket emelik. S ebből kifolyólag, támogatjuk azokat, a kik önfeláldozó működésük közben bárki által s bármely oldalról mellőzötnének, vagy megtagadtatnának.

Hoztunk tehát a társadalmi közjólét elérését tárgyaló vezércikkiken kívül, szépirodalmi közleményeket, egyes vidékek érdekében írt közleményeket, híreket s egyéb apróságot. Tekintettel pedig arra, hogy Somogy vármegye történetének megírására igen keveset tetünk, — közlünk a vármegye múltjából egyes érdekesebb történeteket.

Végül kijelentjük, hogy minden oly fölszólalásnak helyet adunk lapunkban, a mely a közérdekre vonatkozik.

A fentebbiekből tehát kitűnik, hogy lapunk a társadalmi kérdéseknek akar szolgálni, mind a mellett országos-, megyei- és városi ügyeket is tárgyalandunk, de csak annyiban, a mennyiben azok valamely társadalmi kérdés-sel kapcsolatosan merülnek föl.

Munkatársul a vármegye több ismert jó tollu emberét szerencsések voltunk megnyerni.

Hirrovatunkat pedig tudósítónk mindig a legfrissebb újságokkal látják el.

A „Somogyi Ujság” minden héten egyszer, szombaton fog megjelenni, — előfizetési ára:

Egész évre: (postai küldéssel, vagy házhoz hordva) 4 ft
Félévre: 2 ft
Negyedévre: 1 ft
Nyitási közlemények példát soronkint 10 kr.

Hirdetések a legutányosabban számítottak.

A lap részére küldendő pénzértékek kizárólag a kiadóhivatalba, Teleky-utca 9. sz., a szellemi részt illető közlemények pedig a szerkesztő nevére, Zárda-utca 17. sz. címzendők.

Kitűnő tisztelettel

MAGYAR JÁNOS
kiadóhivatalos.NOSZLOPY TIVADAR
felelős szerkesztő
s lapfőtájtanos.

Farsangra.

A naptárba tekintve, öreg és ifjú egyaránt azt nézi meg legelőbb, milyen hosszú lesz a farsang. Az idén nagyon rövid lesz; mégis az apák aggodva csóválják fejüket s kezük önkéntelenül zsebeikbe nyul; hej, abból a zsebből, meg a zsebben levő tárczából mennyi pénznek kell majd kivándorolni! A farsang igaz, hogy rövid, — de azért annyi lesz a bál, mint akármelyik évben, a mikor a farsang borzasztó hosszú ideig tart! — A mamák azok számítanak legjobban, s szerintük, azért e rövid farsang végére is megkészülhét a főkötő!

A fiatalság mulatságokra s tán holdításokra is számít. Denique nagyon érdekes időszak a farsang. Zenészeink

is akkora számitanak maguknak egy kis aratást, a kereskedő jó előre megrendeli a bál ruhákhoz való szöveteiket, a nyomdász bál meghívóknak való papírt hozat, a szerkesztő örvend a bál referádáknak s általában a társadalom minden rétegét érinti Carneval herczeg uralma s így éppen nem felesleges dolog gondolkodni s elmondani egyet-mást róla, a miről pedig jól tudom, hogy sokaknak nem fog tetszeni; mert hisz mért tagadjam, én bizony most a fényűzés ellen emelem fel szavam.

Háladatos irni való ez, hisz kötetekre megy a fényűzés ellen és mellette összeírt művek, cikkek nagy halmaza, nagyon könnyű ebből egy-két hasábra valót összeállítani. De nem akarok én ezuttal elméletileg mondani döntő ítéletet e társadalmi kóranyag felől; járvány volt, most már valódi chronikus baj, mint a filokszerá s a gyógyítás módja is olyan lehet, mint a filokszerá. Mit érünk vele, ha e csuf bogár ellen azzal védekezünk, hogy minden szőlőtőkét kiirtunk. Nem volna filokszerá az igaz, de szőlő sem volna.

Aztán van olyan szőlőfaj, melynek a szőlő e nagy pusztítója nem árt. Így vagyunk a luxussal is. A luxust teljesen kiirtva, az ipart, a kereskedést, sőt izlést is megbénítanók; aztán van olyan módos ember elég, a ki ezt meg nem sinli, anyagi erejét nem teszi tönkre. Az ilyeneknek fényűzése nemcsak, hogy nem oktalanság, hanem a honi ipar előmenetelére hozott áldozat; ámde a ki anyagi erejét felül merül a fényűzésbe, az nemcsak magának árt, hanem egy parányiál is hozzájárul annak a hiteli tulstulnak növeléséhez, mely a nemzet anyagi jólétét az ingoványba meríti. A fényűzés és az anyagi erőn felül való költekezés, az anyagi tönkrejutás együtt járnak s együtt ezzel az igyekezettel, hogy a régi fényt visszanyerjék minden áron... sokszor még a becsület árán is. Így vezethető vissza az anynyira emelgetett társadalmi demoralizáció a fényűzésre, mint okra. Megjegyzem ismét, hogy csak az esztelen, a tulzáshá csapó fényűzés az, a melyről szölok.

Ha egy gazdag urnő, ki ezrek fellett rendelkezik, beszél selyem, atlasz,

bársony ruháról, abban senki nem találhat botránkozni való!; sőt az volna kellemetlenül feltűnő, ha az ilyen mód-ban levő emberek a takarékossgot kelletén túl gyakorolnák. De szintugy botránkoztató, ha olyan embereket látunk a fényezésbe mérülni, kikről tudjuk, hogy az a többnek látszani akarás az ő anyagi erejét tülhadjá s az a czifrá ruha nincs kifizetve s ki tudja, mikor lesz.

Nem helyes erre azzal felelni, hogy „kinek mi gondja rá?!“ A társadalomnak kötelessége minden egyes tagjára bírálólágn hatni, mert a kolera-beteg is mondhatná: „kinek mi gondja rá, ha meghalok?“ Ámde a társadalom orvoslás alá veszi és igyekszik a ragályos bajt meggátolni tovaaterjedésében. Ragályos, pusztító baj a fényezés is, mely ellen védekeznünk kell.

A védekezésre legalkalmasabb talaj éppen a farsang s legarravalóbb megkezdője a fiatalság lehet a bálloknak.

Erről írni valóban felesleges idő-töltés volt, fogják sokan mondani. Akárhányszor ki van írva a meghívókön, hogy „kéretnek a hölgyek egyszerű öltözékben jelenni meg“, hanem az ily estéken csaknem legnagyobb a ruházatban való fényelgés, mintha csak daczból tennék hölgyeink. Pedig nem dacz; csakhogy Z-né így gondolkozik: X-nének nincs fényesebb anyagi helyzete, mint nekem; tehát ha ő a maga leányát oly drágán öltözteti: mért ne tenném ezt én is? Ha ő ez által adós sággal terheli budgetjét, mért ne terhelném én is, hisz a hogyan az adós-ságot letörleszti X, letörlesztem én is. És nemcsak X és Z gondolkozik így: egy huron pendül ebben a tekintetben az egész ABC!

Veszedelemes okvetés ez nagyon, s nem is helyes; de van még egy másik okuk, a mi sajnos, hanem igaz, tapasztalataim által is szokszorosán igazolva van, hogy éppen azok a t. rendező urak, akik a meghívón olyan szivrehatólag kéri az „egyszerű öltönyben való megjelenést“, mondjuk, hogy véletlenül, de a mely véletlenség erősen magán hordja a tüntetés bélyegét, figyelemre sem méltatják azokat a hölgyeket, kik egyszerűen vannak öltözve; vagy azok, a kiket ők így is úgy is kitüntetnének, eselleg nincsenek egyszerűen, hanem nagyon is drágán, bársonyosan, atlaszosan vannak öltözve. Egyre megy a dolog mind a két magyarázattal s az eredménye nem más, mint hogy a mellőzöttek azt hiszik, őket a ruha miatt szorították háttérbe s így aztán inkább kevesebb mulatságha mennek, de olyan tolettel, mely a társnőjét elhomályosítsa.

Rendező urak, itt a bibi! S egyszerű a mód, a mivel ezen a dolgon segíteni lehetne. Nem kell oda fogadás, hogy az ifjuság a fényezésel öltözött hölgyeket nem tánczoltatja meg. Ez nem egyezik meg egészen a lovagassággal s ha kivihető volna, a társadalmi viszonyt nagyon megzavarhatná; de nem is kivihető. Én legalább meg vagyok arról győződve, hogy lenne bár Margitka akár gyémántokkal kirakva s tett volna Aladár ur ezerszeres esküt a luxus ellen, mégis megtánczoltatná, mégis őt tüntetné ki legjobban!

Hogy a módosabbak adjanak jó példát a kedves egyszerűsége: kívánságnak szép, de ebből ugyan nem lesz soha semmi!

Mit kellene tehát tenni a luxus ellen?

Ne azt fogadják fel ifjaink, hogy csak azokkal tánczoljunk, a kik egyszerűen öltöznek, hanem fogadják fel és aztán tartásuk is meg, hogy az egyszerűen öltözött hölgyeket is éppen úgy a kellő figyelemben részesítik, mint a gazdag s drága ruhába öltözött hölgyeket. Ez a milyen illendő, ép oly alkalmas első lépés a luxus ellen való társadalmi védekezésre.

Az első lépés után aztán önként fog következni a második, meg a többi!

A vármegyei alszámvevői állásra, mely Sarközy Andornak esur-gói jegyzővé történt megválasztása folytán üresedésbe jött, — úgy halljuk, legközelebb ki lesz hirdetve a pályázat.

Vasut államosítások. A kereskedelemügyi ministeriumban — értesülésünk szerint — előmunkálatok folynak a pécs-baresi és a bares-pakrácz-i vasut államosítása iránt.

Gyorskézbesítés a városházánál. Több oldalról hallunk panaszt a miatt, hogy a városi hatóságok kézbesítés végett érkezett végzések a leggyakrabban eszközöltetnek. Legutóbb is egy december 2-án ide érkezett végzés csak 24-én lett kézbesítve, — akkor is a félnek kellett megjelenni a városházánál, hogy átvehesse a neki szóló végzést, — különben istentudja még meddig ott hevert volna a kézbesítésre váró sok más végzéssel együtt. Azt mondják, hogy nincs aki kézbesítse! Igenis, mert a főjegyző elbocsát; minden kézbesítőt s ma-holnap nem is kap hivatalosolgát; mi által pedig csak a közügy szenved.

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

A kalendáriomról.

Egy régi jó ismerősről szóljon az ének, aki minden évben tisztességtudón új és hozzá változatos, divatos és nem divatos köntösben, de mindig hű-égesen köszönt be hozzánk, s a kit, mivel mindig tud valami újat mondani, valami kedves dolgot mesélni, jó tanácsot adni, szívesen is fogadjuk. Hiszen ő, becsületes ősi nevén kalendáriom, tudatja a bájos helygyilággal az obligát bái vigságok évadjának hosszúságát. Persze jaj neki, ha közmegebotránkozásra oly röviden szabja meg a farsangot, hogy még két jótékony közmegebotránkozás sem eshetik meg benne háboru nélkül. Ugyanő az, a ki időnek előtte elárulja az iskola-imádó diák uraknak a szünetnapokat. Bizony kár volt megszületnie, ha valamely állandó ünnepnapot véletlenül vasárnapra s nem iskolai napra jelez. Elveszett nap a diákságra! Ő az, aki a bölésen takarékos város-atyák előtt fölfedezi borult időben az internacionális égi világítónak fénybeli állapotát, s ez által megakadályozza, hogy holdtölte idején is — bár a sűrű felhők miatt átlátszatlan a sötét — pocékoltságok a drága földi világító szer. Hát előbb a derék praktikus házi asszonyok! ők igazán kétségbe esnének, ha már hetekkel előre meg nem állapíthatnák a kalendáriommal megejtett bizalmas családi konferencián a

szoba, — könyhameszelésnek idejét, melynek holdfogytára — hadd fogyjon a sváb pók stb tisztán főreg is! — és az őszi meg legényrőzsa, nyári viola, bab, uborka elvetésének idejét, melynek ismét holdtöltére kell esnie, mert ekkor lesz teljes a virág is, a termés is.

A többi közönséges halandók pedig, kiket bár nem sarkall a farsanghoz, vakációhoz és holdvilághoz hasonló, élethe vágo kérdés a kalendáriommal való benső ismerkedésre — szintén kellő kontaktusban állanak vele. Hiszen alig mulik el egy nap is, hogy vagy ünnepi és különösen bőji, néha váltólejárati napok konstatalása, vagy évforduló és névnapok evidenciában tartása, jubileumi napok kitűzése ügyében hozzá ne fordulnánk.

Régen volt az az idő, mikor még kalendáriom nem volt; szükségét azonban az emberek minnenha majd oly élenken érezték mint napjainkban. S valamint jelenleg is alig van szegény kunyhó, melybe a kalendáriom az ujjával diadalmos bevonulást ne tartana — sőt sajnos, hogy számítás az u. u. uri család, melyben a naptár-on kívül más könyvet nem olvasnak és az abban levő néha igen sávány szellemi táplálékkal olgák, sokszor úgy ölik el a szunnyadó tudásvágyukat — úgy az emberek öntudatra legelőször ébredt népek is szünetlen azon fáradoztak, hogy tájékozást nyerjenek az idő végtelenségének, a múlt, jelen s jövőnek utvesztőjében. Az események, valamint a vallás-szabta ünnepek

és bőjtek megállapítására a végtelen időt apróbbi részekre kellett feldarabolni, hogy az idő felosztására való törekvésükben csakhamar a napi idő fogalmára jutottak, könnyen érhető. Hiszen a világosságnak és sötétségnek minden 24 órában való szabályszerű váltakozása ugy-szólván provokálta az emberek figyelmét, de sajátságos, hogy a napi időt az éj beálltával kezdték számítani s nem a Nap keltétől, mely szokás az összes keleti népeknek elterjedt s részben még ma is fennáll. Oka valószínűen az, hogy sejtették miként eredetileg is már előbb volt a sötétség, s utána jött csak a világosság. A teremtes történetében is ez áll: és lön este és reggel, az első nap.

Könnyű vala azonban az éj szemlé-lőinek azt is észrevenni, hogy néha pusztán csak a csillagok búskomor fénye derengtet az éjben, máskor meg ezüstös sárló tündöklött az égen, és ismét máskor szelid ábrázatu Hold ragyogott le a Földre. A Hold fényváltozásának konstatalása és e változás időtartamának, tehát a szabályszerű ismétlődésének megfigyelése eredményezte a hónap, azaz holdnap és később a hét fogalmát. A hónapot ama naptól számították, melynek estéjén a holdsárló először megjelent. A holdsárló megjelenésének a holdbaktorek részéről történt kihirdetését a keleti népek mindig öröm rivalzással fogadták, miből idővel az új hold íánt való általános tisztelet fejlődött, melynek nyoma még a mi népünkön nap-

s üdvözöljük az újra megválasztott elnököt s kívánjuk, hogy egyháza, hazája és városunk javára még sokáig munkálkodhasson.

— **Tűzoltó estélye Csurgón.** Fölölvással egybekötött táncestélyt rendezett a múlt hó 30-án a csurgói önkéntes tűzoltó egylet, — mely minden tekintetben igen sikerült. Az estély Szaák Lujza az ismert, kiváló írónő, a kinek a terembe léptekor Reményi Samu tűzoltó főparancsnok egy szép kamília csokrot nyújtott át, „Tűzkörmelék” című felolvasásával kezdődött; a fölolvastó számtalanszor megtapsolták. Ezután Matócsy István egy igen csinos alkalmi költeményt szavalt el, a Magyar tűzoltókhoz, melynek refrénje ez volt:

Ezt a tüzet ne oltsátok!

Ezután reggelig tartó táncz következett. Az estélyen igen sokan voltak jelen, az intelligencia teljes számban, úgy hogy a terem zsutolaságig tele volt.

— **Szaák Lujza,** a kitűnő írónő ígéretét bírjuk, hogy a csurgói önk. tűzoltó estélyén általa fölolvastott életképeket lapunk részére átengedni szives leendő. E kiváló műnek közlését jövő számunkban fogjuk megkezdeni, — melyre előre is föl hívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **Laky László,** kir. törvényszéki bíró és neje Beksits Riza, a maguk gyermekeik Géza, Dezső és Margit nevében fájó szívvel jelentik fiuk illetve testvérük Laky Zoltánnak folyó hó 27-én délelőtti 11 órakor, életének 11-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos el-

A rómaiak évszámítása azonban nagyon önkényes és fölötté pontatlan volt. Juliusz Cézár, a kitűnő helytartó és hadvezért illeti az érdem, hogy a római népet az időszámítás zűrzavarából kiségitette. Ő volt az, ki Szoszigenesz nevű egyiptomi csillagászával a római kalendáriumot reformálta 45-ben Kr. e. A rómaiak nagy hatalma és kiterjedt uralma folytán e naptár csakhamar széles földön, még a keresztények között is elterjedt s még jelenleg is a keleti egyházhoz tartozó népek, tehát a görögök, szerbek, oláhok s szerelmek barátainknál az oroszoknál kizárólagos használatban van. A műveltebb keresztény világ nemzetközi naptára napjainkban az u. n. Gergely-féle naptár, melyet XIII. Gergely pápa Luigi Lilio nevű kalábriai csillagász segítségével a Julianuszi naptárból (1582-ben kényszerített. E naptárban kijavították J. Cézárnak az akkori időben a természethez képest 10 nappal hátramaradt kalendáriumát.

A régi kalendárium e sántikálását az okozta, hogy az év hosszúságát 365 1/4 napra szabták, holott a Föld a valószínűsággal már 365 nap 5 óra 48 perc és 45 mpercz alatt kerül meg a napot.

Az új javított naptárt abban az időben csak néhány kath. állam fogadta el. Hazánkban 1587-ben kezdték alkalmazni. A protestáns németek 1700-ban, az angolok és svédok 1750-ben vették használatba. A görög és keleti egyház régi naptára ma már 12 nappal maradt el a Gergely-féle naptár mögött. Innen van, hogy minden ünnepek, tehát az újévök is 12 nappal későbbre esik. Naptárunk tehát annyi hányatás és sokszoros javítás után alaposan megrendszabályozva él és uralkodik! Igaz ugyan, hogy a francziák nagy forradalmuk idején a keresztény naptárt is megnyakították és helyette új forradalmi naptárt szerkesztettek sans-culotte napokkal, de ez a kalendárium 14 évi pusztító hivatalos szereplés után szerencsésen ki is mult ez árnyékvilágából.

Mohács.

(Folyt. köv.)

hunytát. A jobb létre szenderült kedves gyermek hült tetemei folyó hó 29-én délelőtti 10 órakor a keleti új temető halottas házából az ev. ref. egyház szertartása szerint fognak az ottani sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Aldás legyen a drága gyermek porain!

— **Eljegyzések.** Kacs Kovács Lajos a csurgói járás h. főszolgabírája december hó 26-án tartotta eljegyzését Tallián Ilona úrhölgygyel, Tallián Gyula Somogyvármegye jelenlegi főispánjának bájós leányával Kaposvárott. — Völlák Ernő látrányi lakos eljegyezte Fischl Klementin kisasszonyt, Fischl Jakab szép leányát Bogláron. — Reiner Mihály a Duna biztosítási társaság budapesti iktára eljegyezte Kohn Rezső Babod pusztai földbirtokos szellemes szép leányát Ir-mát, Székesfehérvárott.

— **A „Mária Valéria árvaleányház”** javára rendezendő, január 7-ki gyűvacsora mint az előjelek mutatják, egyike lesz a legsikerültebb mulatságoknak. A közvacsorán közreműködő urnők és hölgyek kalikóban fognak megjelenni. A vármegye háza nagyterme ez alkalommal villanyval lesz világítva. A vacsorát táncz követi s Barcza József Angliából csak nem rég hazakerkezett bandája fogja húzni a talpalátókat. Végül megjegyezzük, hogy az ital és ételművek ára csakély összegben lett megállapítva, t. i. 25-től 50 krig.

— **Hallatlan kedvezmény** cím alatt érdekes hirdetést közlünk lapunk mai számában, melyre e helyen külön is felhívjuk olvasóink figyelmét. Mindazok, akik éjévkor egy egész esztendőre való kiváló olvasmányokkal öhajítják magukat ellátni és szeretik az eseményeket képekben megörökítve is élvezni, nagy érdeklődéssel kell, hogy elolvassák ezt a hirdetést — A „Magyar Génusz” és „Otthon” képes szépirodalmi vállalatok együttesen oly hallatlanul kedvezményes áron állanak a közönség rendelkezésére, hogy ehhez hasonló olesón külföldön sem dicsékedhetik egyetlen vállalat sem.

— **Tánczestély Csurgón.** Mint lapunkat értesítik, Csurgón e hó 6-án a „Korona” vendéglő nagytermében műkedvelői előadással egybekötött tánczestély lesz rendezve s a tiszta jövedelem a főgimn. zenekar javára fordítva.

— **A kéregató halála.** Kohn Lipót bajai illetőségű, 86 éves izraelita könyv-adomány gyűjtő december hó 24-ikén öv. Weisz négy-átádi lakoshoz kéregetés céljából beállított, az ajtóközöbön hirtelen összerogyott, s szörnyet halt. Kikutatótt zsebeiben mintegy 360 frtnyi pénzösszeg találtatott, mely valószínűleg valamely izr. hitközség javára gyűjtetett, s egyelőre letétbe helyeztetett. Halálát szívizélhűdés okozta.

— **Színészek Nagy-átadón Heltai Nándor** színigazgató jólszervezett társulatával — mint levelezőnk — írja Nagy-átadára érkezett, december hó 25-ikén megkezdte működését, még pedig a „Próbaházasság”-gal, melynek Kossuth-nótája ott is lelkesítette a zsutolaság megtelt házat. Az összejáték ügyes volt, de különösen kiemelendő Nagy Mariska énekesnő, ki első fellépésével, kellemes hangjával, kedves megjelenésével, s ügyes játékaival már is megnyerte a közönség tetszését.

— **Beksics Gyula** ügyvéd, Beksics Gusztáv orsz. gyűlési képviselő testvére, hosszas szenvedés után, meghalt Igalban, 50 éves korában. Elhunytáról a következő gyászjelentést adta ki a család: Alulírottak mélyen szomorodott szívvel jelentik, hogy Beksics Gyula ügyvéd életének 51-ik s boldog házassága, 19-ik évében, hosszas szenvedés után, f. hó 27-én d. u. 2 órakor jobblétre szenderült. Földi maradványai f. hó 29-én d. e. 10 órakor fognak az ev. reformatus hitvallás szertartása szerint az

örök nyugalomnak átadatni. Igal, 1893. december 27. Aldás és béke szelleme lengjen sirja felett! Beksics Gyuláné, szül. Pellet Irma mint neje, Beksics Gyula, Beksics Alexandra, Beksics Olivér, gyermekei. Beksics Karolina, férj. Andrasovics Imrénő, Beksics Gusztáv, Beksics Riza férj. Laky Lászlóné, Beksics Lujza férj. Horváth Jenőné, Beksics Ignác testvérei.

— **A villamos világításhoz** a Siemens és Halske cég a gőzgépet és a dinamo gépet a szerelési anyagokkal beküldötte, a huzalokat is már több helyre bevezették s úgy halljuk, legközelebb már a villamos lámpák világítják be a belváros utcáit s több üzletét.

— **Halálozások.** Röthler Gyula, Röthler György és neje, szül. Magyar Matild 9 hónapos kis fia, december hó 25-én elhalt Kaposvárott. — Gömöri Armin tanító kis leánya a difteritisz áldozata lett.

— **A telefon-hálózatok létesítése** érdekében miként nagy-átádi tudósítónk írja — Éhn Sándor főszolgabíró és Bóné Kálmán szolgabíró minden lehető elkövettek; de eddigelő csupán a székhelytől legtávolabb eső vízvári és babócsai jegyzőségekben sikerült célhoz jutniok, ahol is a községi előjáróságok egyhangulag megszavazták a „kompetenciát.” Elismerés a buzgalomért!

— **Gróf Somssich Iván** meghalt. A székesfőváros lapjai hozzák hírdő, hogy gróf Somssich Iván a rendőri őrszárta a múlt december hó 26-án reggel Budapestben a vámház előtti meredekpart szélén halva talált. Valószínűleg öngyilkos lett. Ötvenegy éves volt, — egykor tekintélyes vagyon ura vármegyékben; de a pénzzel banni nem tudott, hamar tönkrement. Volt képviselő is, 1871. évben Komáromvármegye öcsai kerülete küldte őt az országgyűlésbe. Gazdagon nősült, azonban nejétől Krail Irmától elvált s azután hol itt, hol ott húzta meg magát. Volt Trappista barát is Boszniában, de meg-unva a nélkülözést, ott hagyta őket, — utóbb azonban megint barát lett, a malaczka pozsonyvármegyei Ferencziék közé lépett. Majd innen is eljött s Pestre költözött s ott élt egy kis hónapos szobában, kinek előbb fényes, nagyuri kastélya volt. Holttestét az üllői-uti morgauba szállították s fölboncolták s onnan temették el az életében oly sokat hányatott gróft.

— **A jótékony nőegylet bálja** január 13-án lesz megtartva, mely iránt már is nagy érdeklődés mutatkozik. Tehát ez is igen sikerültnek ígérkezik. Somogyvármegyében az idei farsangon a nőegyleti mulatság lesz a bemutató bál. A nőegylet ezuttal sorsjátékot nem rendez, hanem „Kugler” czukrászdát állít föl; hol valódi Kugler bonbonok és különféle húsitok lesznek kaphatók. A bál a Korona disztermében és a Nemzeti Kasinó összes helyiségeiben — melyek villanyfényvel világíttatnak — fog megtartatni.

— **A difteritisz,** ez a rettenetes gyermek irtó járvány ismét fellépett Kaposvárott és vidékén; már vannak áldozatai is. A téli hideg beköszöntött; talán ez megakadályozza a járvány tovatérését. A zárdautezai borzasztó sárnak is vége, melynek eltakarításával úgy sem gondolt senki, pedig az és a városnak sok tisztátalan esztornája igazi fészkei a bacillusoknak s terjesztői mindenféle nyavalyának.

— **Karácsonyest a kuthban.** Egy német-sűrűi cselédgyerek karácsony előtti éjjel vizet akarván húzni, — véletlenül a 10 öl mélységű kuthba esett és pedig oly szerencsésen, hogy semmi más baja nem történt, minthogy paradics kalapja az esés következtében fejéből kiesett. Addig még segítségért sem kiáltott, míg kalapját a kuthban meg nem kereste. Kiabálására aztán hamar a kuthoz siettek, s kihúzták.

HIREK.

— **Előfizetésre** kérjük föl a t. olvasó közönséget. Lapunk a mai naptól kezdve minden héten egyszer, szombaton fog megjelenni úgy, hogy vasárnap a vidéken is mindenütt olvasható legyen. Előfizetési ár egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Jegyzők és tanítók lapunkat 3 f.ért félévre 1 fr. 50 kr-ért kapják. Az előfizetési összeg a kiadóhivatalba (Teleky-utca 9. szám) küldendő.

A „Somogyi Ujság“ kiadóhivatala.

— **Felkérjük a tek. bíróságokat és ügyvédkart,** hogy hirdetéseikben lapunkat is részesíteni szíveskedjenek.

— **Mai számunkhoz** postautalványt csatolunk, azzal a kéréssel, hogy a kik előfizetéseiket még be nem küldték, de lapunkat jártni óhajtják, az előfizetési díjat beküldeni szíveskedjenek.

— **Újvízi tisztviselések.** A vármegyei tisztviselők Gabsovit Károly főjegyző vezetése alatt megjelentek Maár Gyula alispán, hol a tisztikar nevében Gabsovit főjegyző üdvözölte az alispánt; mire Maár Gyula alispán igen szép beszédben köszöntö meg a szívélyes jó kívánatot. Innen, az alispán vezetése alatt, a főispánhoz ment a tisztikar, kit az alispán gyönyörű beszéddel üdvözölt; mire a főispán köszönetét fejezte ki. Ezután, úgy a fő- mint az alispán, valamint a főjegyzőnél számosan jelentek meg jókívánataikkal, a városi képviselő testület és tanács küldöttsége, a honvéd tisztikar, pénzügyigazgatóság tisztikara, a papság, tanárikar úgy több testület és a magánosok számosan.

— **Zsigmond Antal** ur, lapunk főmunkatársa Nyitrán, a közép kereskedelmi iskolához tanárnak választott meg s így új állását elfoglalandó, pár nap mulva elhagyja városunkat. Bárigen sajnáljuk, hogy e kitűnő tehetségű fiatal ember lapunktól is búcsút vesz, — mégis előmenetelenél a szívvel örülünk. Egyéb iránt Zsigmond tanár ur és lapunk között a jóviszony továbbra is fennmarad, s ő a távolból is hű munkása leendő lapunknak.

— **Kinevezések.** Pintér Ede, Prilisauer Adolf és Baló Gyula ka-

posvári főgimn. tanárok a IX. fizetési osztály I. fokozatába lépnek elő. — Szántó János kaposvári állami főgimn. helyettes tanár rendes tanára. — Okányi Pál, Végh Endre és Polányi Ferencz rendes tanárok pedig a IX. fizetési osztályból a VIII. osztályba neveztettek ki a vallás- és közoktatásügyi miniszter által.

— **BacsKay Béla** a jeles fiatal festőművész ismét pár szép képet fejezett be. BacsKay a lapok már több ízben megdicsérték, s erre ő valóban érdemessé is tette magát; mert oly jeles tehetség, a kit a legmelegebben ajánlhatunk. A festészeti akadémiát Münchenben végzte s köztünk pár év előtt letelepedett s azóta már az ország minden részéből fölkeresték megrendelésekkel. Jelenleg a kaposvári kálváriai kápolnába fest két képet; egyik a lourdesi Szűz Mária, melylyel ha elkészül, valódi remekművet végez. Lakása Kaposvárott, fő-utca 100. sz. alatt van.

— **Dr. Tóth József** ügyvéd, Makfalvay Géza ügyvéd s országyűlési képviselő volt irodavezetője, kit mindnyájan ismerünk kitűnő tehetségéről és kedves modoráról, f. évi január hó 1-én ügyvédi irodát nyitott Igalban. Ajánljuk az ügyesbajos felek figyelmébe.

— **Dr. Roboz Zoltán** vármegyei ismert nevű, tudós levéltárnoka, e hó 2-án egészsége helyreállítása végett, hosszabb időre Kairóba utazott.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Endrei Ákos brassói állami főreáliskolai rendes tanárt a kaposvári állami főgimnáziumhoz helyezte át.

— **A Jókai ünnepélyre** a következő meghívó küldetett szét: Meghívó. Somogyvármegye közönségének megbízása folytán Jókai Mór félézázados írói jubileuma alkalmából 1894. január hó 20-án a megyeház disztermében d. e. 10 órakor tartandó ünnepélyre és ugyan e nap estején a „Korona“ szálloda nagytermében és a „Nemzeti Kasino“ összes helyiségeiben rendezendő Jókai bálra. A Jókai-ünnepély és bálrendező bizottság: Maár Gyula elnök, dr. Andorka Elek, dr. Bajóti Ödön, dr. Babóchay Jenő, Babóchay Kálmán, dr. Berger Samu, Barakonyi Ká-

roly, Hagady István, Bertalan Alajos, dr. Berzsenyi Gerő, Bogyay József, Bottika Antal, dr. Bosnyák Zoltán, ifj. Csorba Ede, dr. Fekete Gyula, Frick Béla, Forintos Károly, dr. Fülöp István, dr. Gaál Gyula, Gaál István, dr. Galubich Imre, dr. Gósztonyi Mihály, dr. Habina Péter, dr. Hirsch Alfred, Jakab Andor, dr. gr. Jankovich László, Kapotsfy Béla, Katkovits Lajos, Kacsorvits Zoltán, dr. Kérészy Zoltán, Kovács Sebestyén, Gyula, Kunfi Adolf, dr. Lechner Antal, Löszl Géza, dr. Marton Gyula, Makfalvay Géza, ifj. Maár Gyula, ifj. Nagy Ferencz, Németh Ignác, Nonnenmacher Henrik, Pete Lajos, dr. Polányi Aladár, Roboz István, Somessich Andor, Sárközy György, Sárközy Andor, Scholz Gyula, gr. Somssich Béla, dr. Strausz Sándor, Szabó Kálmán, Tallián Andor, Takács Lajos, dr. Tevel Béla, dr. Tóth József, Ujváry Ferencz, Véssey Ferencz, Véniss Károly, Würth Sándor, Zoltán József. A bál kezdete 9 órakor. Belépti jegy ára a bálra személyenként 3 forint. Belépti jegyek kaphatók Fás Gyula kir. főrendész urnál, Hagelman Károly könyvkereskedésében és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem a kaposvári főgymnasiumnál létesítendő „Jókai ösztöndíj alap“ javára fordítatik, melyre a felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Az ünnepély műsora: I. Elnöki megnyitó. 2. Szózat. Eneklő a főgymn. énekkar. 3. Jókairól. Irta és felolvassa Végh Endre ur. 4. Jókaihoz. Oda Irta Schaffer József ur. Szaválja Frick Béla ur. 5. Hymnusz. Eneklő a főgymn. énekkar.

— **Uj plébános.** Koronezy István előbb kaposvári, legutóbb zárányi római katolikus káplán, gyékényesi plébánossá kineveztetett s állását már el is foglalta.

— **Névmagyarosítás.** Rippl Antal kaposvári lakos nevét Rónai-ra magyarosította meg.

— **Az izr. hitközség elnökévé** ismételve Bakonyi Ferencz választott meg, — ellenjelöltje 3 szavazattal szemben; tehát majdnem egyhangulag. Gratulálunk a hitközségnek, hogy ily jeles embert tüntetett ki ismételve bizalmával, mint Bakonyi Ferencz, a ki tevékenységével részt vesz a közügy minden terén,

jaikban is megtalálható. Ujhöld — pén-
teket és vasárnapot igen sok vidéken, többi
közt Baranyában is, rendkívül respektálják
sőt külön meg is ünneplik. Ujhöld-pén-
teken született gyermek a néphit szerint
isten kedveltje és oly szerencsés, hogy
mindennémü boszorkányságon erőt vesz.

A nap, hét s hónap fogalmával meg
voltak teremtve az időszámítás elemei. Az
ő-korban két nép tűnik ki rendszeres
időszámításával: a Zsidó és a római nép.

A zsidók jelenlegi időszámításának
ünneprendjének megalapítója II. Hillel
rabbi, palesztinai partriárka volt, Kr. u.
360 év körül. Az idő beosztásának első nyo-
maidt azonban már a Mózes első könyvében,
a Vízözön történetében találjuk, a hol meg-
olvashatjuk, hogy jó Noé apánk a 2-ik
hónap 17-ik napján vonult a bárkába,
melyet 150 napi hajózáás után, a 7-ik
hónap 17-ik napján hagyott el. E szerint
tehát már ekkor 30 napból álló hónapok
szerint számították az időt. A Mózes más-
odik könyve pedig arról tesz tanúságot
hogy a 7 napból álló hét is már ismeretes
volt abban az időben, mert meg vagyón
benne írva, hogy a hetedik napon befe-
jező Isten a munkáját, melyet alkotott
vala és megnyugovék, a hetedik napon
minden munkájától, melyet véghez vitt va-
la. És megáldá Isten a hetedik napot és
megszentelte: „Isten parancsából is „hat
nap munkálkodjál s a hetediken nyugodjál
meg“ nyilván következik a hét fogalmá-
nak ismerete.

Kétségtelen az is, hogy a zsidók
már a 12 hónapból álló évet is régen
megalkották volt, melyben a Mózes ren-
delte öt ünnep el volt szórva. A hónapok
első napját azaz a holdsarló első meg-
jelenését a zsidóknál hegyeken rakott
máglya-tüzek, később külön tudósítók
hirdették a népek.

Midőn a zsidók az egész világban
széledni kezdtek, a hónap kezdetének és
az ünnepeknek kihirdetése lehetetlenné
vált, ez a körülmény indította Hillel rabbit
arra, hogy a zsidók egységes voltának
megtartása végett az ünnepeknek maig is
fennálló rendjét megállapítsa s ezzel az
első pontos és teljes kalendáriomot meg-
alkossa.

A keresztény naptár alapját, melyet
a zsidó naptárral szemben főleg az újév
és az évtartam állandósága jellemez, a
rómaiak vetették meg, s ugyancsak tőlük
erednek a hónapok és napok nevei. Maga
a kalendáriom szó is latin, calendae ki-
fejezésből származik, mely minden hónap
első napját jelentette, calare annyit tesz
ugyanis mint ujhöld. A magyar nyelv s
napok nevének részben a szláv nyelvtől köl-
csönöz. e. így szerda, esütörtök, péntek
szláv származású szók; htfő mint első
nap a hét feje kifejezésből, kedd mint
második nap a kettéből, szombat a sa-
bátból (megszünés, t. i. a teremtés meg-
szünt) és vasárnap a vásárnapból alakult.
Az összes nyugati népek nyelvében a na-
pok nevei isteni, azaz mitológiai eredetűek,

használnak nagyobbbrészen a hónapok ne-
vei, melyeket a magyar nyelv is átvett.

A hős rómaiak ugyanis abban a
jámor hitben éltek, hogy a Föld a világ
közepe, neki van alávetve s körülötte ke-
ring a Nap s a megismert bolygók kísé-
d serege, és hogy az égnek eme lakói
a többi szép csillagokkal együtt pusztán
a földi emberek gyönyörködtesére s
sorsuk intézésére szolgálnak. Hogy tehát
a szüntelen forgáson kívül egyéb mulat-
ságuk is legyen, sorba szerepeltették őket
a nap 24 órájában, a hét minden napján
s külön az években mint uralkodók. E
sorrend: Szaturnusz, Jupiter, Mars, Nap,
Vénusz, Merkúr, Hold. Így akaratlanul
bele kellett avatkozniuk az emberek dol-
gába. A mi kellemetlenség valamely ör-
ban történt, azt a fűrfangos római az
uralkodó bolygónak róttá föl bűnül. De
viszont a kedvező eseményekért is a csil-
lagoknak hálálkodott. Ekként történt,
hogy a különböző bolygók különböző jó
és rossz tulajdonságokkal és képességek-
kel ruháztak föl s eme tehetségek
szerint intézték a földi dolgokat. Így pél-
dául az 1894. évi uralkodó a Hold, ned-
ves természetű, azaz sok esőt bocsát a
Földre; a jegye alatt szülötteket meg-
áldhatja szép alakokkal, dícsőséggel és ma-
gas ranggal, de meg is verheti föllentő,
ragalmazó és nyalakodó természetű, kül-
önben meg vagyón róla írva, hogy „sze-
liden mint képe fog ő uralkodni, nem
foghatunk rája soha panaszkodni.“

A keményfejű gyerek meg akkor éjjel az éjféle misére is elment Andocsra.

— Békocsisaink ellen sok a panasz, hogy igen drágasak. Igaz ugyan, hogy ez úgy van talán mindenütt. Van egy azonban itt Kaposvárott, valami Törösi nevű, a ki olesóbb akar lenni a többieknel; oda ígérkezik ez mindenkinek, s ha más többet ígér neki, az utolsó pillanatban is visszahozza az előbbi foglalatot s tessék aztán kocsi után nézni. Mégis jobb a biztos, ha valamivel drágább is.

CSARNOK.

Az ajtó*)

— Valóban — kezdé Massonligny Károly — igen nehéz dolog az elnéző férjéről véleményt mondani. En nagyon sokféle elnéző férjet ösmertem, de nem mernék egyoldalú ítéletet hozni.

Párisban egy igen előkelő házaspárral ösmérkedtem meg, a kik számot tettek az elegáns társaságban. Elkezdtem udvarolni az asszonynak és az apró kegyekben egészen addig jutottam, a melyen túl a nagy oszrom kezdődik.

Magam sem tudtam miért, azonban a tulajdonképpeni szerelmi nyitakozást megtenni még mindig haboztam.

Egy bál alkalmával midőn ott ültem mellette és elesépelet barátságokat sugdosztam a fülébe, egyszerre csak egy tükröből férje arca tekintett felém és úgy látszott, hogy figyel bennünket.

— Férje figyel reánk! — sugtam az asszony fülébe.

Félkaczagott.

— Lehetetlen... férjem nem féltékeny, sőt ellenkezőleg, eddigi hódolóim iránt mindig a legelőzékenyebb modort tanusította.

De talán ezuttal másként fog tenni, talán kitalálta, hogy szeretem őnt.

— Ugyan hagyjon föl az ilyen beszéddel, férjem nem olyan subtilis és aztán minden társaságban nő egy egész csomó hódolót czipel uszálya mögött, egy comme il faut férjnek ilyen már föl se tűnik.

Ettől a naptól kezdve komolyan kezdtém neki udvarolni. Nem mintha talán jobban tetszett volna nekem egy másik asszonynál, de mert elképzeltem, hogy a férje féltékenykedik és ez bizonyos ingerrel birt reám nézve.

Egy este mikor náluk ebédeltam, férje ebéd után a legnyájasabb arccal így szólt hozzám:

— Kedves barátom (egy idő óta úgy bánt velem, mint barátjával) rövid idő múlva falura megyünk és akkor úgy én, mint nőm is nagyon örülünk, ha mentől több olyan egyén keres föl, a kiket szeretünk. Nemde elfogadja meghívásomat és egy hónapot fog falusi kastélyunkba tölteni.

Egy pillanatig haboztam, de aztán megígértam, hogy elfogadom a meghívást.

Az általam említett házaspár-birtoka a Touraineben volt és a vasúti indulóházánál hármán várokoztak reám, midőn megérkeztem. Az ur, az asszony és bizonyos Morterade gróf. Igen esinos fiatal férfi volt és a családdal bizalmas lábon látszott állani.

Nem tudtam, mit gondoljak.

Ebédnél nagyon vígan voltunk.

Ebéd után a háziur és a gróf kártyázni kezdtek, én pedig a ház urnójével a parkba indultam sétára.

*) Guy de Maupassante szép rajzát lapunk egy barátja fordította le magyarra. Guy de Maupassant a legtehetségesebb francia elbeszélő volt ki csakhamar az első közé küzdte föl magát. Élete utolsó éveit Páris mellett, egy gyógyintézetben töltötte, szellemi sötétségben; itt halt meg a múlt évi július hó 7-én s az egész művelt világ részvéte kísérte sirjába. Szerk.

Remek idő volt, a hold ezüstös sugarai előtörték a fák koronáit és a nő karja remegett karomban.

Boldogságom órája nem lehetett már messze.

— Luiza! — hangzott egyszerre a férj hangja.

— Igen kedvesem.

— Te egészen megfélekedtél a theáról.

A theánál kissé lanyhább volt már a hangulat.

Nem sokára aludni mentünk.

Nagyon későn aludtam el és rendkívül nyugtalan álmaim voltak.

A következő napok eléggé kellemesen teltek. Kirándulásokat, séta-lovaglásokat tettünk és néha általános kérdésekről vitatkoztunk.

A nyolczadik nap alkonyán aztán azt hittem, hogy el fogom érni czélomat.

A férj és a gróf elmentek halászni, én pedig főfájást tetteve, otthon maradtam.

Luiza éppen ebédhez öltözött.

Nesztelen léptekkel kusztam a gardero-be ajtajáig és halkán nyitottam be az ajtót.

Egyszerre két kiáltás hangzott el. Ó az ijedségtől, én a megiepestől meredtem szoborra.

Ott állt a félhomályos szoba közepén Luiza, előtte egy asztalkán egy tucsat szépitőszertégely, a gyönyörű arany fürők, melyeket annyiszor megbámultam és a padlón mindenfelé vatta, vatta és megint csak vatta.

Egy csuf, sovány, halvány teremtes volt ez az asszony, a kin minden mesterkelt volt.

Ez a végzetes pillanat tudomra adta miért olyan engedékeny a férje.

Másnap reggel elutaztam. A háziur is, a gróf is rettentőn marasztottak és majdnem sirtak, hogy ilyen korán hagyom el a kastélyt, csak Luiza nyújtott hidegen kezét és éles hangon mondá:

— Isten önnel... Nem óhajtom Párisban viszont látni — sugta aztán félhalkán.

Magam sem. De már ezt az udvari-atlanságot csak a wagonban gondoltam, mikor a gyorsvonat tova repített a szép Turaine regényes virányairól.

Szerkesztői üzenetek

Gr. P. J. Megkaptuk; köszönjük.

Fáraó. Alkalmilag sorát ejtjük. A lap magy. Üdvözlét!

Gr. Sz. Gy. Levelet irtunk.

Lantos. Mit gondol ön az istenért! Tán, hogy a versíráshoz ért. Mert egy-két nótát csiripel. — Poétának születni kell! Reméljük, megértett bennünket!

P. A. Prasicz. Nyitavárm. Áadtuk a kiadóhivatalnak. A lap küldése iránt intézkedtünk. Ama kézirát megküldését kérjük. Üdvözlét!

S. Gy. A „Csendőrségi közlöny“ szerkesztője. Kérjük, hogy lapunkkal csereviszonyba lépni sziveskedjék.

M. K. Karád. Áadtuk a kiadóhivatalnak. Üdvözlét!

606. szám

1893

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a Szigetvári kir. járásbíróság 5667. p. 893. számú végzése által Lockner József és Ferencz felperesnek Vertheim Ignác baresi lakos ellen 221 frt 40 kr. tőke, ennek 1892. évi szept. hó 5. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 22 frt 24 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt biztosítási kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt 1 gőzrosta gép, 1 élesztő gép stb. álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 5667. p. 893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán, Bareson leendő eszközzésére 1894-ik év január hó 16-ik napjának dél előtt fél 12 órakor határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szigetvárott, 1893-ik évi december hó 10. napján.

Dóczy Béla

kir. bír. végrehajtó

A czimbalom-tanításban

mérsékelt ár mellett, alapos oktatást ad kotta szerint is, alulírott czimbalom művész, ki már e téren sikerrel működött s legutóbb Angliában is köztetszés mellett játszott.

Horváth István.

Lakik Kaposvárott, Zárda-utca 17. sz.

Páratlan kedvezmény!

Ujév közeledtével minden művelt magyar családnál felmerül a kérdés, hogy a rendes napilap mellett, milyen szövegirodalmi lapra fizessenek elő? Erre a kérdésre a jelen irodalmi viszonyok között csak egy válasz lehet. És pedig fizessünk elő a **legdiszesebb kiállítású, leggazdagabb tartalmú és a legtöbb illusztrációval díszített**

MAGYAR GÉNIUSZ

czimű képes hetilap-ra, mely ujévtől kezdve **páratlan kedvezményben** részesíti előfizetőit.

A Magyar Géniusznak ugyanis sikerült az

„O T T H O N“

szerkesztőségével egyesülve oly kedvezményt nyújtani előfizetőinek, mely páratlanul áll a magyar irodalomban. E két előkelő irodalmi vállalat ugyanis olyformán lépett szövetségbe, hogy igazán poton áron szerezhető meg **együtt** mindakettő.

A Magyar Géniusz képes hetilap és az Otthon képes havi folyóirat előfizetési ára együtt véve

egész esztendőre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt,

vagyis 12 frt egész évi előfizetésért kap az előfizető egy rendkívül diszes kiállítású, magas irodalmi színvonalon álló, aktuális képeket tartalmazó, előkelő hetilapot, továbbá a 12, **mondd tizenkét kötetből** álló, havonként megjelenő folyóiratot az Otthont, melyről a közönség és a kritika egyhangulag elismerte, hogy az a legelső és legelőkelőbb folyóiratunk, mert körülötte csoportosul a magyar irodalom és művészet színeje.

Az ujév előtt belépő előfizetők már megkapják az Otthon karácsonyi számát, mely egész kincstára a magyar irodalmi és művészi termékeknek.

Az előfizetési pénzek a kettős irodalmi vállalatra a Magyar Géniusz kiadóhivatalához (Teréz-körút 41. szám) küldendők.

Kárpitos műhely, épület és butorgyár

Kaposvár, Korona-utca 7. szám (Darnay fivérek házában.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint az eddigi butorraktáramat meg-nagyobbítottam és hogy a concurrenziát kiállhattam **gőzerőre** berendeztem, hogy saját készítményű butorokkal a nagy közönség kivanalmainak eleget tehessek.

Ezek után elvállalok bármennemű nagyobb szabású asztalos munkát ugymin: egész épületekhez szükséges asztalos munkák előállítását a legszolidabb kiállítással a legjutányosabb árakon.

Készletben tartok saját készítményű teljes szoba berendezéseket a legegyszerűbbtől a legfinomabbig.

Mindennemű **ebédlő, háló, nappali és salon** berendezéseknek bármilyenféle formában leendő előállítását a legizlésebben és legjutányosabban elvállalom.

Kárpitos műhelyemben készülnek mindennemű kárpitos munkák. Ezen szakból elvállalok szobák berendezését, kárpitolását és butorok csomagolását.

Gyáramban készült lószőr, tengerifü és ruganyos ágybetétek, különféle divánok, ugymin: magas tölgyfa ebédlődiván, ottomán és salon garnitúrák raktáron tartatnak.

Vasbutor, hajlított butor és képek raktáramban feltalálhatók.

Elvállalok mindennemű butor és kárpitos munkák javítását.

A midőn még a n. é. közönség figyelmét felhívom raktáram és gyáram szíves megtekintésére — partfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

PETERKA JÓZSEF,

kárpitos.